

Kod modułu	M OGS2_38
Kierunek lub kierunki studiów	Ogrodnictwo, specjalność: sadownictwo i szkółkarstwo
Nazwa modułu kształcenia, także nazwa w języku angielskim	Współczesne trendy w uprawie i nawożeniu roślin sadowniczych i szkółkarskich Current trends in tillage and fertilization of fruit plants and plant nurseries
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia	studia drugiego stopnia, stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	II
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	5 (2,2/2,5)
Tytuł/ stopień/Imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej	Prof. dr hab. Zenia Marianna Michałojć
Jednostka oferująca przedmiot	Katedra Uprawy i Nawożenia Roślin Ogrodniczych
Cel modułu	Zapoznanie studenta z najnowszymi sposobami pielęgnacji gleby w sadzie oraz nawożenia roślin sadowniczych i szkółkarskich, zasadami dobrej praktyki rolniczej oraz przepisami prawnymi dotyczącymi nawozów i nawożenia.
Treści modułu kształcenia	Zasady gospodarowania według Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej. Współczesne techniki uprawy roli. Sposoby pielęgnacji gleby w uprawach wieloletnich. Struktura upraw sadowniczych. Przygotowanie stanowisk pod uprawy sadownicze. Wykorzystanie allelopatii w praktyce ogrodniczej. Rośliny inwazyjne. Specyfika uprawy roli w terenie urzeźbionym i na różnych glebach. Ochrona gruntów uprawnych przed degradacją. Rośliny okrywowe. Rośliny międzyplonowe. Wykorzystanie ściółek w uprawach sadowniczych. Pielęgnacja gleby w sadzie. Odbudowa jakościowa gleb po uprawach sadowniczych. Bioróżnorodność w gospodarstwie. Przygotowanie stanowiska pod uprawę roślin wrzosowatych. Współczesne metody regulacji zachwaszczenia w uprawach sadowniczych. Wymagania pokarmowe i potrzeby nawozowe roślin sadowniczych i szkółkarskich. Metody określania potrzeb żywieniowych roślin. Funkcje fizjologiczne i biochemiczne poszczególnych składników pokarmowych oraz ich wpływ na jakość plonu. Diagnostyka potrzeb nawożenia podczas intensywnego wzrostu i w okresie owocowania roślin. Nowoczesne metody nawożenia w uprawach sadowniczych i szkółkarskich. Nawozy specjalistyczne do upraw sadowniczych i szkółkarskich. Dokarmianie pozakorzeniowe. Opracowanie harmonogramu nawożenia i dokarmiania roślin sadowniczych i szkółkarskich.
Zalecana lista lektur lub lektury obowiązkowe	Błażewicz-Woźniak M., Kęsik T., Konopiński M., 2014. Uprawa roli i roślin z elementami herbologii. Wyd. UP w Lublinie. Komosa A. 2012. Żywnienie roślin ogrodniczych. Podstawy i perspektywy PWRiL w Poznaniu. Duer I., Fotyma M., Madej A. (red.) 2002. Kodeks Dobrej Praktyki Rolniczej. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwo Środowiska. Fundacja Programów Pomocy dla Rolnictwa. Warszawa. Nurzyński J. 2003. Nawożenie roślin ogrodniczych. Wyd. UP w Lublinie Wójcik P. Zrównoważone nawożenie roślin ogrodniczych. Wyd. IO, ISBN 978-83-89800-57-2. Jankiewicz L.S. 2011. Fizjologia roślin sadowniczych. Pr. zbior.

	<p>PWN. Warszawa.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Filipek T. Podstawy i skutki chemizacji agroekosystemów. Wyd. AR Lublin, 1999.</p> <p>Myślińska E., 1992. Laboratoryjne badania gruntów. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.</p> <p>Pawłowski T. (red.), 2005. Wybrane zagadnienia ekologiczne we współczesnym rolnictwie. Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych, Poznań.</p> <p>Ustawa o nawozach i nawożeniu z dnia 10 lipca 2007. Dz.U. nr 147, poz. 1033.</p> <p>Ustawa o Rolnictwie Ekologicznym z dnia 25 czerwca 2009 Dz.U. nr 116 8762, poz. 975.</p>
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykłady i ćwiczenia audytoryjne, laboratoryjne i terenowe, praktyczne wykonanie analiz chemicznych, dyskusja.